

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Quomodo oporteat tres personas intelligere & credere indiuisse in vna illa ineffabili Patris, & Filii, & Spiritus sancti diuinitate. Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

lium, illud, Deum de Deo, nostri opposuerunt. Ei vero quod illi dicebant, non esse Deum verum, definiuerunt nostri esse Deum verum de Deo vero. Cumque illi censerent creatum ipsum, nostri contra statuerunt, genitum, non factum. Postremo cum illi alterius substantiæ Filium esse contenderent, nostri episcopi eum eiusdem esse opposuerunt, hoc est, ex substantia Patris genitum, creatoremque ipsum atque opificem omnium visibiliū pariter & non visibiliū prædicauerunt, secundum fidem apostolicam iam pridem ecclesiæ ipsius traditam, expressis testimoniis illud demonstrantes, vt progressu orationis patebit. Hoc antidoto lethalia venena subuertentes, clariorem in posterum apostolicam fidem vno omnes consensu describunt.

Quomodo oporteat tres personas intelligere & credere indiuisē in vna illa ineffabili Patris, & Filii, & Spiritus sancti diuinitate.

CAPVT XII.

SANCTA & magna & generalis Synodus sanctorum patrum Nicææ congregatorum, per beatum & sanctum Osiū episcopum ciuitatis Cordubæ in Hispania, tenentem locum episcopi Romani, cum prædictis eiusdem sedis presbyteris, altero ipsum interpretante dixit: Diuinitas non est vna persona, vt Iudæi existimant, sed tres personæ vere subsistentes, non solo no-

και οι ημετεροι, το θεον εκ θεου. κη το μη ελληνικον θεον και εκεινους, εγραψαντο οι ημετεροι, θεον ελληνικον εκ θεου ελληνικου. και το κλισμα αυτων λεγαν εκεινους, αυτω ελεσαντο οι ημετεροι, γνηθεντα, ου ποιηθεντα. και των επερωσιων των εκεινων περιβαλλομενα αυτεθικαν οι ημετεροι επσκοποι το ομοουσιον εστι τ υον των πατερι, τωτ εστι γνηθεντα εκ της ουσιας της πατρως κλισω τε αυτων και δημιουργον ορατων τε κη αορατων εκηρυξαν, κη ανεκαθεν παραδεδεισαν τη εκκλησια αυτη διποσολικω πιστιν, γραφικαις μεροπυλαις ταις διποσειξαις ενδωσαντες, και τωσ περιων ο λογωσ διποσειξαι. ταυτη τη ανηποδω τα νασιμα φαρμακα αυτα τε ελεσαντες, ερωτησαν εν τωθεν ηδη λοιπον τ διποσολικω συμφωνωσ εγραφοσ πιστιν.

Περί τῶν δειν τρεῖς ὑποστάσεις νοεῖν καὶ πρῶτον ἀχωρεῖσθαι ἐπὶ τῆς ἀρρήτου τῆς πατρὸς καὶ τῆς ἰσοῦ καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος μίας θεότητος.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ΄.

Η ΑΓΙΑ καὶ μεγάλη ἐ οἰκουμένη συνόδος τῆς ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων ἀγίων πατέρων ἡμῶν, διὰ τῆ μακαρίου ἐ ἀγίου ἐπισκόπου Οσίου πόλεως Κουρδουβης τῆς τῆ Σπάνων ἐπαρχίας, ἐπέροτος καὶ πόπον τῆ Ρωμαίων ἐπισκόπου σὺ τῶσ ἐκ τῶσ ἀγίου θενοῦ περιβαλλομενοι πρῶτον τεροισ, ἐρμηνεύοντες αὐτὸν ἐπῶου, εἶπεν· ἡ θεότης οὐχ ἐν πρῶσωπὸν ὄσσι, κη πῶσ τῶσ Ιουδαίων ὑποληψιν, ἀλλὰ τετα πρῶσωπα καθῦ ὑπόσασιν ελληνικῶ, ἐκ ὀνόματι ψ-

ANNO
CHRISTI
325.

λω· και τῶτο μδρτελειαις πολλαις
 ἄπο τε παλαιας και νεας διαθηκης κη-
 ρυηεται. η̄ μηδ̄ παλαια κτ̄ σω-
 ματικω̄τερον ἐπ̄ ἕπον διαλεγομενη,
 λογον ὡς λαλοῦμεν· ὡς ἔρεπεν· η̄
 δε καινη ἡ λογον θεον ἀπέδξε, κτ̄
 τὸ· εἰ ἄρχη ἡ ὁ λογος, και ὁ λογος
 ἡ̄ πατρὸς θεον, και θεὸς ἡ̄ ὁ λο-
 γος· και παρὸς ὅσον τελειὸν ἐκ πε-
 λείου. θεὸς γὰρ, οὐ μέρος ὁ υἱός, ἀλλὰ
 τελειος ὡς πατήρ, τῆς αὐτῆς οὐ-
 σίας ὡν, ἧς κ̄ ὁ γνησιος αὐτὸν ἀφρα-
 σως πατήρ· σιμυπαρχὰ δὲ ὡσαύτως
 τῶ πατρὶ κ̄ τῶ υἱῷ κ̄ τῷ ἁγιον πνῦμα,
 τῆς αὐτῆς οὐσίας και τῆς αὐτῆς ἡμε-
 τῶν, οὐ πατὴρ ὁ πατήρ και ὁ υἱός. μίαν
 πῆνυ βουλιῶν, μίαν βασιλείαν,
 μίαν αὐθεντίαν, μίαν δεσποτείαν ὅτι
 πάντων τῶν κτιστῶν φύσεων ὁσφμερῶν
 τε και νοουμένων, μίαν θεότητα και
 πῆνυ αὐτῶν οὐσίαν ὁμοιογενέον πατρὸς
 ἡμῶν, τῆς πατρὸς, και τῆς υἱοῦ, και τῆς
 ἁγίου πνῦματῶν· οὐ συχισιν ἢ δια-
 ρεσιν τῶν τῆς ἀρρήτου ἐκείνης και μα-
 καρίας τελεάδος ὑποστάσεων, κηρυ-
 τόντων ἡμῶν, ἀλλὰ πατέρα αἰὲ ἀλη-
 θῶς πατέρα ἀληθινὸν υἱὸν αἰὲ ὄντα
 και ὑφετώτα, και υἱὸν ἀληθῶς υἱὸν
 ἀληθινὸν πατρὸς αἰὲ ὄντα και ὑφε-
 τῶτα, και πνῦμα ἁγίον ἀληθῶς
 πνῦμα ἁγιον, αἰὲ ὄν κ̄ ὑφετώτα τελε-
 αδα ἀχώριστον, ἀρρήτον, και ἀληθῶς
 ἀπερνούητον και ἀνεκφραστον, μίαν
 θεότητα, και πῆνυ αὐτῶν οὐσίαν ταῦ-
 τῆς εἶναι πρῶτοντες. και ταῦτῶν ὁμο-
 λογομεν, κτ̄ πῆνυ ἀνεκαθεν παρὰ
 τῆς κρείου, δια τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἄπο-
 σέλων, και τῶν πῆνυ κείνων ἁγίων
 πῆσιν φυλαξαμένων ἀσπίλων, ἄρ-
 χαίων ἁγίων ἡμῶν πατέρων, ὡρα-

mine: & hoc pluribus testimo-
 niis in nouo & veteri testamen-
 to prædicatur. Verus quidē ma-
 gis corporeo adhuc modo disse-
 rens, Verbum quasi loquens ex-
 hibuit: nouum autem, Verbum
 Deum esse demonstrat, iuxta
 illud: *In principio erat Verbum,*
& Verbum erat apud Deum, &
Deus erat Verbum: & personam
 perfectam ex perfecta. Deus e-
 nim est, non pars, Filius, sed per-
 fectus sicut & Pater: eiusdem es-
 sentia, cuius & qui eum ineffa-
 bili modo genuit Pater. Sicut
 Pater & Filius, simul subsistit
 Spiritus sanctus, eiusdem essen-
 tia & eiusdem potestatis, cuius
 Pater & Filius. Vñ igitur con-
 filium, vnum regnum, vnam vo-
 luntatem, vnam dominationem
 in res omnes creatas, tam quæ
 visu, quam quæ mente & intelli-
 gentia percipiuntur, vnam diui-
 nitatem & eandem essentiam
 confiteri nos oportet, Patris &
 Filii & Spiritus sancti: non præ-
 dicantes confusionem aut diui-
 sionem personarum ineffabilis
 & beatæ illius trinitatis, sed sem-
 per vere Patrem veri Filii sem-
 per existentem; & Filium vere
 Filium veri Patris semper exi-
 stentem ac subsistentem; & vere
 etiam Spiritum sanctum semper
 existentem quoque & subsisten-
 tem: trinitatem indiuiduam,
 ineffabilem, quæ neque animo
 concipi, neque fatis exprimi ser-
 mone potest: vnam diuinitatem
 & eandem eius essentiam credi-
 mus & confitemur secundum
 sanctam illam iam olim a Domi-
 no per sanctos eius apostolos &
 antiquos sanctos patres nostros,
 qui illam apostolorum fidem il-
 libatam, conseruarunt, nobis ab

initio traditam fidei veram dogmatum integritatem, parati ex sancti Spiritus arbitrio per plurima diuinarum scripturarum testimonia demonstrare hæc ita se habere. Cum hæc ab ipsis, vel potius a Spiritu sancto per ipsos pronuntiarentur, qui impietate Arii asserbant (erant autem pro Eusebio Nicomediae, & Theognio Nicææ, quos iam pridem indicauimus) respiciebant pariter in conductitios Arii philosophos quosdam maxime disertos, quos cum malitiæ suæ patronos conduxisset Arius, cum illis venit ad sanctam illam & generalem Synodum. Aderant autem & plurimi philosophi, in quibus sperantes, vt paulo ante diximus, veritatis aduersarii, merito cum suæ blasphemiam magistro damnati sunt: impleta in ipso & in ipsis sacra scriptura, quæ dicit: *Maledictus homo qui confidit in homine, & a Domino recessit cor eius.* Recessit enim vere a Domino blasphemum cor Arii cum Deo pugnantis, & eorum qui eius impietati communicant, audentium dicere Filium Dei creaturam atque facturam, cum sit omnium visibilium & inuisibilium creaturarum naturarum creator & effector.

λέγοντες ὅτι υἱὸν τοῦ θεοῦ, πάντων κτίστω καὶ δημιουργὸν, ἀορατῶν καὶ ὁρατῶν κτιστῶν φύσεων.

Quomodo a philosophis Arii plurima contra sanctam illam apostolicorum Dei sacerdotum Synodum prolata fuerint.

CAPVT XIII.

VNVS ex mercenariis illis Arii philosophis, qui præce-

δοῦσαν ἡμῖν τῆς αὐτῆς πίστεως ἀληθῆ δόγματων ἀκρίβειαν, ἐπιμίως ἐχόντων ἡμῶν, σὺν ἀδελφία τῆ ἀγίου πνεύματος, διὰ πλείων ὅσων μεροπειῶν ἦν ἐκ τῆς θεῶν γραφῶν δεῖξαι, ταῦτα οὕτως ἔχον. τούτων πρὸ πάντων, μᾶλλον δὲ δι' αὐτῶν ἕποδόν τῆ ἀγίου πνεύματος ἐκφανουμένων, οἱ τ' ἀσεβείας Ἀρείου ἀνηπιούμενοι ἦσαν δὲ ὑπὲρ Εὐσέβιον Νικομηδείας, καὶ Θεόγῳ τῆς Νικαίας, οἱ ἔμπεσον ἤδη ἐδηλώσαμεν ἀπέλεπον δὲ ὁμοίως εἰς τὸν μεδωντῶν Ἀρείου φιλοσόφους πνεύματι λογίους ὑπάρξαν, οἱ σιωητόροις τ' οἰκείας μοχθηρίας μεδωσάμενος Ἀρείος, σὺν αὐτοῖς ἦσαν εἰς πλεῖστον ἐκείνων καὶ οἰκουμένην σὺν ὁδόν. παρῆσαν γὰρ πλείστοι ὅσοι φιλόσοφοι, εἰς οὓς ἠλπιότες, αἰς ἄρπας εἰρήκαμεν, οἱ τ' ἀληθείας πολέμοιοι, ἐκόντως ἐάλωνται καὶ μὴ τῆ βλασφημίας αὐτῶν διδασκαλοῦ πληρουμένης ἐπ' αὐτῶν καὶ αὐτῶν τ' ἱεραῶν γραφῶν λεγούσης ὅτι κατὰ ἔκδοσιν αὐτοῦ, ὅς ἐστι πλεῖστον ἐλπίδα αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ κελου ἀπέστη ἡ καρδία αὐτῶν. ἀπέστη γὰρ ὄντως ἀπὸ τῆς κελου ἡ βλασφημία καρδία τῆς θεομάχου Ἀρείου, ἢ τ' κοινωνῶν τ' ἀσεβείας αὐτῶν, κτίσμα καὶ ποίημα πολυησιαίων

ὅπου ἦν φιλοσόφον Ἀρείου, καὶ τῆς ἀγίας ἐκείνης τ' ἀποστολικῶν ἔκδοσιν ἱερέων σὺν ὁδόν, πλείστοι ὅσοι διέφθισται.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ'.

Εἰς δὲ τῆς μεδωντῶν Ἀρείου φιλοσόφου, λίαν παρὰ πάντας